"Âlemdeki güzellik senin cemalindendir,

Benim senden ayrı olduğum ise dedikodudan ibarettir."

...

2019

ISBN:

Dizgi : …

Kapak :

Baskı- Cilt : **2019**

İçindekiler

Herkes Bilmiyor Ama 7
Sen Benim Özümdesin 11
Tek gerçeğim... 19
Hakk için al beni götür 23
Senin Aşkın, Benim 25
Fark Sensin 31
Sevgi açlığım... 31
İyi ki Varsın 35
Kanatıyor Duygularımı 37
Bizim Hikâye 41
Rüyam 45
Tanrısı Tarafından sevilmek 49
Başka Neyim Var 53
Güzel Şarkım 55
Kalbimin Tatlı Sevdası 59
Bize Ağlıyorum 67
Duydu mu...duymadı mı? 71
Sonsuzum 75
Her Şeyin İçinde Gizlenmiş Bir Hakikat Vardır 83
Biz 89

Bir tanem... Nefesim... Kalbim... 93

Kaç Kere Doğar İnsan 97

Sevdam 105

Sen Beni Sevmiş Olmalısın 109

İlber'e 111

Harikulâdem 119

بِسْـــمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Herkes Bilmiyor Ama

Sırrım, aşkım özledim seni.

Gerçekten böyle ayrı kalmayı tercih etmiyorum. Ancak seni her an özlemek gözümün sende kalması…benin için bengisu.

Benim hayat içkim!

Şaraba karakter ve kalite veren zamandır. Zamanımı en iyi değerlendirmek istiyorum. Bu da seninle olduğum andır.

Seni eller bırakıp gittiğim için kendimi affedemiyorum.

Hiçbir şeyi saklayamıyorum ama bu acımı üzüleceğini de bilerek senden saklamak istemiyorum.

O zaman bunu bana neden söylüyorsun?

Nasıl bu kadar saf olabiliyorsun?

Söylemesen, gizlesen veya yalan söylesen olmaz mı?

Sana her şeyi söylemek zorundayım. İçim biliyor...sen içindeyken, kimi ve neyi kimden saklayabilirim ki?

Ne zaman içime baksam sen oradasın ve beni biliyorsun.

Ümidimi yitirdiğim bir gece, Tanrı'ya yakardım:

"Tanrım, beni ya öldür ya kurtar. " Ben bu duruma dayanamıyorum diye...

Her şeyin sonunun geldiğini ve seni sonsuza kadar kaybettiğimi sandığım. Bir anda cesaretle Sana söyleyince tam tersi oldu.

Tanrım bana bir şans vermişti.

Tanrım mı?

Tanrım içimi sıkan durumdan kurtulmam için bana bu şans verdi.

Tanrım, beni cehennemden çıkaran...güzelim

İçimde tanrıma karşı zerre kadar bir gurur hissetmiyorum. Yaptıklarım beni alçaklara indirse de onun huzurunda olmak mutluluk nedenim.

Beni kurtarmak için özrümü kabul et.

Edersin...biliyorum.

Şu an seni kokladığımı derin derin öptüğümü söyleyebilirim…doyamadım…sonra sende beni seviyorsun ya…

Gam keder kalır mı artık bende

teşekkürler…

Sen Benim Özümdesin

Sözün başında hayırlar dilemenin yetmediği, sevgi sözcüğünün dahi kifayetsiz kaldığı, cümlelerin tutuklaştığı bir anımda, içimden sana yazabildiğim kadar güzellikler temenni ederek kalemi elime aldım.

Gün her zaman doğar da, bugün bir başka doğmuştu. Mektubun gelmiş gözlerim değil kalbim ruhum çoşmuştu.

Sevgilim

Zaman ve hayat içinde yandığımız bir ateş gibi, ikimizi tüketmeye çalışıyor. Benimki daha mı farklıydı, dersen, sen gelmeseydin, benim ki daha çabuk mu tükenecekti acaba diyorum.

Cevabım hazır…evet hem de çok az kalmıştı…belki son nokta konmuş, sayfam kapanmış olacaktı.

Vefâlım!

Bütün günahlarımı toplayıp sana taşıdım. Affet beni diye…şefkatli yüreğin ve aşk nefesinle kara deliğe dönüşmeden sildin süpürdün hepsini. Öyle ki son raddeye gelmiş beni içine çekebilecekken.

Sen dur dedin…olmaz dedin ve kaybolup gitti.

Defalarca, kaybolmak istiyorum…dedim…sen hayır…kaybolmayacaksın ısrarınla bana hayat verdin.

Geçmişim, ah benim zalim geçmişim, beni ne çok yıpratmıştı. Şimdi ise sayende, o geçmiş yaşanmamış gibi geliyor.

Sevdam beni saklı tut …saklamak mümkün olmadığını da bilsem, beni saklı tut.

Kimsesizliğimin bittiği bir anda… bana ne olursa olsun gel demen var ya…minnetimi ifade edemiyorum, içimdeki sevinci heyecanı, mutluluğu.

Kelimelerin ve cümlelerin yetmediği yerde ve kalem kırılsa, ben seni yine anacağım…ölesiye seveceğim.

Sorar mısın bana, her yerde, senin adını söyleyen kuşlar, rüzgar, toz, toprak ve daha nicesi varken kalemler adını yazmış yazmamış çok mu önemli… değil ki.

Yetmez dersen, kanımı döker izler yaparım…kalemsiz seni de anarım demek için.

Bir tanem!

Çok pişmanım bu hayata…senden uzak olmayı çizen kader için…hiç şey bu kadar acı vermiyor.

Şurada burada, okuduğum aşk cümleleri yetmiyor içimin ifadesine…daha nasıl anlatmalı bendekini…diyorum

Belki bu hislerimin daha fazlası var ama…yetersiz. Sonra ben dile döküyorum arsızca defalarca sen çekiniyorsun…sadece aramızda olan bir fark varsa bu…yoksa sen beni sonsuz seviyorsun biliyorum.

Nasıl olacak bu sevdamız, bende bu hasret sende bu acı, bir türlü çözemiyorum.

Söylenecek bir şey bulamadığımda susmakta kâr etmiyor ki…sonunda bitsin bu hasret değil mi?

Hatırlarsan yıllar önce bir rüya görmüştün aklından hiç çıkmayan.

Yıkık bir evdeymişsin. Ama hep bir sesler ve sanki dua eden birileri var gibi. Bende varmışım. Sana yardım etmek için. Ve baban da…

Karanlık bir ortam gece ve bir odada sanki. Odanın bir köşesinde derinliklere uzanan bir kuyu varmış. Fakat çok derinlere uzandığı belliydi diyordun. Ve o kuyudan çelikten halkalardan oluşmuş birçok başı olan yılana benzer bir canlı. Yeraltından gelmiş odaya kadar uzamaya çalışıyor. Sen diyorsun ki başını kesmeliyim. Babandan mı veya başkasından bir bıçak istiyordun. O öyle bir yaratıktı ki incelmiş bir vücudu da olsa çelikle kaplanmış bir zırhı var ya imkansız gibiydi…onu kesmek, demiştin.

Benim sesimden bir dua duyuyormuşsun. Onu yok edebilmek için ben sürekli okumalıymışım… Bıçak istemende sürekli imiş. Ancak bir yandan da düşünüyormuşsun bunu bıçak nasıl keser ki diye…sürüp gidiyordu rüyan.

Şu an düşünüyorum da Adem ile Havva'nın kaderinde yılan motifi vardı…onlara cenneti haram etmişti. Babam diye anımsadığın aslında Tanrının kendisi istiyorsun sürekli olarak kurtulmayı ve bende birlikte bu hayatın bitmesi ve son bulması için. O kuyu var ya bizim kaderimizin kör kuyusu içinde hala acılarımızı besleyen yılanlar var . Kapanması lazım.

Bence ezeli bir düşman kazanmış bir nedenle geçmişin faturasını hala çekiyoruz.

Belki bu acı kader ikimizin aşkı ile son bulacak ama ikimizde çok yorulacağız. Yine de son bulacak bence rüyaya girdiyse bu sona erecek demektir.

Sevdam üzülmemelisin. İnan ki ben seni kendim olarak içimde yaşıyorum. Bir an kadar bile olsa seninle geçireceğim vaktin hayalini tutuyorum, bekliyorum. Bu sevgim seni koruduğu gibi beni de yanlış yapmaktan uzak tutuyor daha tutarlı oluyorum.

Bizi biz yapan ve bir bütün olmamızı hak etmemiz çok acı çektiğimizdendir. Günahsız ve iffetimizle beraber ağladığımız günler, sızlandığımız vakitler

hakkı için verir Rabbim. İnsanların anlayamayacağı bir şekilde dıştan görünmeyen iç yangınımız hakkı için biz olabildik…inşallah.

Hiçbir şeye üzülme desem de, düşünüyorum elimde değil…Rabbim bir çıkar yol verir mi bu derdin dermanına…sonuçta onun emanetindeyiz. Yine de umut…etmeliyiz…değil mi?

Biliyorum Allah Teâlâ'yı bilen O'nu sever, bilgisi kuvvetlendikçe sevgisi de artar. Bu kuvvetli sevgi aşk halini alır. Bu sebeple Arablar, Efendimizi Hira mağarasında ibâdette gördükleri zaman, «Muhammed, Rabbisine aşık oldu» dediler. Bize de bir şeyler desinler, sorun değil.

Kendimi bildim bileli bende sana aşık oldum.

Bugün mektubunu defalarca okudum… senin için tek bir sözüm var.

Sen benim tanrımsın başka sözü layık göremiyorum. Seni anlatmaya övmeye, sevmeye…diller kafi değil…

Kalbini meşgul eden şeylerim var ya, uzun zamandır onlardan bi-haberim. Ancak bir şey söylemeliyim yine de, bugüne kadar söylediğim hakikatlerin en hakikati ve bu en doğru olanı, kalbimin sağında solunda kırıntı halinde kalmış senden gayri hiç bir düşünce ve alaka yok artık. Dahası şimdi izlerini bile sildin…hiç bir şey

bırakmadın…nasıl bir şey olduğunu ben yaşamasam sana anlatmam imkansız bir hal bu.

Senden duyduğum bu kadar içten sevginin karşısında o kadar mahcubum ki, üzüldüğümüz günler aklıma geliyor da neden diye kendime bir daha kızıyorum.

Sen şu varlık âleminde sevilmek için yaratılmış veya sevmenin en güzelini bilen tanrımsın.

Yüce bir vasıfla beni öyle seviyorsun ki karşılıksız ve ihsanın sonsuz.

Ne demeli nasıl demeli, bu denli sözler için…diyorum bir can vermeli minik bir kuş gibi ellerine düşmeli.

Sevdam!

Koruyucum güzel meleğim!

Sen benim dünya ve ahiretteki kanatlarım gibisin. Beni ulaşamayacağım yerlere mekânlara taşıyorsun daima. Büyükler derler ki sevdiklerine "gönlümün matkabısın"

Sana ilginç gelebilir. Matkap yol açan demek, en sert şeyi açan delip sıkıntıyı gideren, ona ferahlık veren, öylece düşün…delen delici gibi değil.

Aşkım söz bitmez…zamanı biraz sana da bırakayım. Ayrılasım yok aslında…ben ayrılmadan yine de

seninleyim. İki kızıl yanağından ve dudağından doya doya öpüyorum.

Aşkım…

Tek gerçeğim…

Günaydın… gecemin huzuru… Günümün güneşi… Işığım…

Bu sabah seni, sana nasıl anlatsam bilemiyorum. Her an her dakika beni düşünen bir yüreğe nasıl dil dökülür? nasıl mutluluk verilir? Nasıl daha da yüceltilir? Bilemedim. Ancak tek bildiğim bu yüreğin benim için çarptığı ve benim olduğu… Bundan daha guzel birşey var mi?

Mümkün degil…

Bu şansa sahip, acaba benim gibi kaç kisi vardir? Sadece bir merak benim ki. Önemli olan Rabbimin Seni bana vermiş ve bana layık görmüş olması. Dün dedin ya, biz bunu hakettik. Düşündüm… Evet haketmiş olmalıyız. Bunun başka bir açıklaması olamaz. Bunca yaşanmış sıkıntının ve kahrın üstüne bana verilmis en büyük armağansın. Bunun kiymetini bilmeli ve seni daima kalbimin en derin ve en gizli odalarında saklı tutmalıyım. Kimseler bilmesin. Sonra seni kıskanır benden almak, çalmak isterler. Ben sensiz ne yaparım. Dayanamam ki…

Hani derler ya, seni gökte ararken yerde buldum. Evet sen bana gökten indirilmiş, dertlerimin dermanı, kalbimin huzuru ve ışığım olan yegane varlıksın. Ruhumu avucuna alıp, kanatlarinin altında adeta diyar diyar gezdiriyor ve bana hiç göremeyeceğim, aklımın dahi ucundan geçmeyecek yerlere, mekanlara uçuruyorsun. Seninleyken özgür ve bir o kadar da huzurlu oluyorum. Beni öyle seviyor ve koruyorsun ki. Başıma gelebilecek sıkıntıları şimdiden düşünüp, önünü kesmek için çabalayan yüreksin sen. Sen muhteşem bir yaratılışa sahip, kimsenin sahip olamayacağı, yeri gelince anlayışlı bir eş, yakın arkadaş, sırdaş, candan bir kardeş, sadik bir dost en önemlisi de sevgilim, sevdiğim ve sonsuz sevdamsın…

Seninle yemyeşil çimenlerde yanyana uzanıp, başımı göğsüne dayasam ve sadece kalbinin sesiyle uykuya dalsam… Zaman dursa… Mekan yok olsa… Ruhlarimiz o an göğe kanatlansa ve sonsuz bir huzurla gözden kaybolup, alemlere karışsak… Olur mu dersin? Bir gün bu hayalim gerceklesebilir mi? Bunu tüm kalbimle diliyorum.

Seni seviyorum… Her ne kadar bu cümle o kadar hafif ve soluk bir ifade gibi kalsa da tek gerçeğim

sensin ve sana olan sevgim. Sen benimsin ve ben de seninim sevgilim… Rabbim o güzel yüreğini sarıp, sarmalasın ve benim için daima saklayıp korusun… Amin… Amin…

B…

Hakk için al beni götür

Sevgilim

Yetmez mi seni görmek için daha ne çok bekleyeceğim.

Sayısız rüyalarımı hatırlamaktan usandım.

Yazmak kar etmiyor... artık senin ellerinde koynunda terlemek istiyorum.

Dayanamıyorum sana kıymet vermeyenlerin tenine değil bastığın yere basmasına bile tahammül edemiyorum...uçsunlar da keramet sahibi olduk diye uzak yerlere.

Halim kalmadı ...ayaklarının altını öpmek istiyorum.

Oturduğun yerlere baktım, ondan bir hatıra düşmüş mü diye...saçının bir telini bulsaydım altın gibi saklardım diyorum...içimden kaç kere umutla...ama nafile.

Şansızım yok...

Hayalini içimde saklayacağım vermeyeceğim bir daha ellere...acımamı kaldırdı, insanların anlayışsız halleri...

Bir meleğin kalbine öpücük ile bile dokunulmaz bırak el değdirmeyi...

İçim içime aksın, dayanaksızım... ayakta duracak halim yok...başımı bir kaldırıyorsam onu da senin için...geldi mi diye.

Ey günahlar kalkın gidin sevmeyi bilmeyenlerin başına...onlara yazılın benim tanrıya olan sevgimdeki aşırılıktan günah yazılmaz ki...

Bir gün yüzünde sivilce çıkarsa bil ki o benim kalbimden sana değen aşk okumun değmiş izidir...ne yapayım...içimi dağlıyor sensizlik...

Hakk için al beni götür kimselerin bizi bilmediği yere...

Senin Aşkın, Benim

Gecelerimin kandili!

Sabahlarımda beni uyandıran kalp saatim…

İncitmeden titreten, yıpratmadan günüme aydınlık veren iç huzurum.

Bitkin ve kör kuyu gibi kalmış bedenimi…sıcak öpücüğünle ve baygın bakışlarınla yine uyandırdın…unutabilir miyim seni.

Gözlerimde seni hatırlatan rüya kalıntılarını hissedince…kızarmışlığın nedeni sorulmaz ama bir özlemin izleri var gizlice içime sızdı…acındım…yine üzüldüm.

Sessizliğimi yırttı yavaş yavaş konuşman ve sonra nefes dahi almadan uzun kesintisiz duruşunla… ayıktırdın beni.

Kıpkırmızı yanakların ve koynunda çıkan parlak harf kolyen, bir güneş ziyası gibi kalbime ulaştı. Birde alevli dudağından çıkan dumanlı nefesinle beni uzaktan öpüşünü unutabilir miyim? Fark ettim…Öptün gizlice…

Dudaklarım kavrulmaya başladı da, içimde bir şeyler mi ölüyor, yoksa ben mi? anlayamadım. Sarhoş ettin beni… bunun cevabı yine sende olmalı

Hasret çektiğim unutmadığımdan, hep sen öpermişsin de bende etkisinde kalmışım…dudaklarımı ısırıyorum. Mosmor dudaklarım titreyerek ağlarken sana tövbe ediyorum.

Nefes nefese içimi yakıyorum. Sensizliği düşünmeme neden olan şeylerden dolayı üzüldüğümde ölmek o an acı dahi vermiyor.

Sevgilim diz çöktüm, kapına yüz sürdüm…her zaman affet beni.

Belki tatlı aşk şarkılarını söyleyen ağzın, beni de söyler mi?

Bir tanem seni çok özledim.

Gelip bir daha öpsen olmaz mı beni?

Hatalarım çok boş verip sarılıp sevsen beni…ne çok özlüyorum bu halleri

Gerçek hayatım ve ölümüm…bir sensin.

Beni gerçekten sevdiğini ve seçilmiş biri olduğunu biliyorum.

Bende seni gerçekten seviyorum ve hep seveceğim.

Sen dost değil aşk tanrımsın.

Seni burada ya da şurada, her yerde unutmadan seviyorum… güvenini kazanmak istiyorum.

Ey benim aşk acım!

Beni bırakma.

Hatam olabilir ancak aşkınla aldığım bir nefes uğruna beni affet.

Benim hayatım sensin çünkü.

Önceler ve sonralar için sevgili olan umutlar ve sevinçler gitti… sadece seni anmak kaldı.

Ah…o güzel adın ve adına…

Kalsam da ölsem de… benim için hüzünlü ayrılık şarkıları söyleme…belki bunlar ölümdür sevdiğine kavuşmuş olana.

Söz verdim ya…her şeyi unutacağım, görmeyeceğim, aramıza giren gölgeleri de. Yazı, kışı, yağmuru hissetmeyeceğim. Ve alacakaranlıkta hayalini gerçeğindeki gibi göreceğim.

Ama…senin hayalinin biride ben olmak istiyorum…

Ah canım…ah benim canım!

Seni o kadar çok düşünüyorum ki…özellikle geceleri.

Aslında bir aradayız, ödünler vermeye gerek kalmadı…kimseler yok…sana karşı saf ve çırılçıplaksam sorun değil. Hep soyunuğum sana elbiseler bile engel olmasın…ayrılıklara sebepler kalmasın istiyorum…

Bilmelisin her zaman ayrılıkta, onu isteyen birisi ve onun ağlattığı bir diğeri vardır.

Ben ise varlığımı sende kaybettiğimden, şerbetin içindeki şeker gibi ayrılamam ki?

Sevgi çok güçlü olduğunda, tek bir varlık haline getirir. Aşkımız daimse biz bir varlığız demektir. O varlıkta muhakkak sensin.

Parçalanmazsak geride ağlayacak kimse olabilir mi? Sen ağlama…tamam mı?

…

Sonsuza dek birbirimizi sevelim …fazla, daha fazlaca

Birbirimizden uzaktayken neler yaptığımızı bilemesekte…güveniyorsak, hiçbir şey için sorun yoktur..

Yan yana olamıyoruz diye korkmamalıyız. Sonra zaten hayal gibi…. ortadan kayboluruz. Asla bulamayacaklar bizi. Çok şaşıracaklar. Bu birbirini sevenler kimdi?

Şarkıda ne diyordu...

"Aşkım her zaman

görmek istiyorum ...

Benimle gelmeni…

Sadece beni sevmeni…"

Senin tek gerçek aşkın benim.

Sen de benimsin…bende senin

Gerçek aşk sonsuzdur.

Sonsuzum benim

Fark Sensin

Sevgi açlığım…
Sen hep mutlu ol. Hayır daha fazla iyi ve mutlu olmalısın.

İçimde bazen çok sıkıntım oluyor...bunun nedenini bulamıyorum. Ve bir sorun olacak hissi içime dolunca perişan oluyorum.

Sen her şeyin en güzeline o kadar layıksın ki…nasıl ifade edilmeli bu güzellik…bulsam tarifini sana anlatmak isterdim. Bence o güzelliğin kendisi sensin. Ve seninle doğru orantılı olmalı. Seni anlatmaya gerek var mı ki?

Seninle olmayan hiçbir şey beni mutlu etmiyor ki…çünkü mutlak mutluluk sensin.

Hayat bu her an mutlu olmak mümkün mü?

Değil...biliyorum da…ne yapacaksın?

İnsanın en huzurlu zamanı bence uyku olmalı. Ben bu konuda uykunun dahi engel olduğunu düşünüyorum. Uyku sevenlerin sığınak yeri ama…ben onu da istemiyorum. Çünkü uyanıkken her eşyada şeyde sen varsın. Uykuda rüyalarım

seninle ama hatırlayamayınca neye yarar ki…sonra rüyalarım da sende… kıskanmayın aşkımı diyorum.

Çok tatlısın cennetim…onca kıskananın arasında seni sevmek…iftiharım. Birde kendine kalbinde yer bulmak mümkün oldu ya…şükür ediyorum.

Senin sevdiğini merak edip, kimdir diye düşünmeye başlayan insanlar vardır. O kimdir veya herkes onu bilmek hazzına kavuşmak iştiyaklarını düşünüyorum. Ancak sırrın kendisi sensin.

İnsanlar şarkılarda benim için söylensinler der… ben de aynısını diyorum. Ah o şarkıların dilinde benim sevdam var.

Ah…güzelim yanına gelecek yüzüne bakacak hiç kuvvetim yok. Yine de senin anışınla başlarım günüme… gecem ise inleme zamanım.

Gece gönül hastalarına inilti arkadaşı olur. Kimse ne zarar, ziyaretçisi iniltiler… en yakın dostlar. Benim gündüzümde geceden farkı kalmadı ki…inliyorum.

Ellerde kalan gül demetim…kokunu dağıtsan, bugün hava esintili, belki kokusu gelir de koklarım diyorum.

Ey saba yeli!

Neden bugün bir sükûnet var ki sende de...yoksa benim gibi üzüntülü müsün?

Yar yüzünü göremedin mi...yoksa göstermedi mi?

Üzülme ben yıllardır bekliyorum. Sen bir sabah göremedim diye hemen hayata küsüyorsun.

Ben ise umut çerağımın cılız ışığında gözlerime, kapanmayın, üzülmeyin, belki bugün, belki bir gün diye gözyaşımla siliyorum, acılı gözlerimi ve kalbimi, kararmış yüzümü.

Ağlar mı insan, sevinince ağlar... üzülür mü insan sevinince de...hep bir gözyaşı akar sebepsiz yanaklarına.

Sen olmayınca çöküyor bütün bedenim.Şu an adını andım ya üzerimden o bitkinlik gitti. Olsun ya diyorum.

Sevdam, hayatta benim tek kendimi bulduğum biri sensin...her şeyimle varımsın.

İnsanım sonuçta, suçlandığım olur ve kendimden saklanıyorum da...o kadar çok isterim ki sevdiğim beni bir duysa diye. Sever insan ancak sevilmek. O zamanlar beni bırakıyorlar, biraz çirkin yüzlüyüm diyorum ondan mı? Ancak sen bırakmadın beni... sen hep tuttun ve hiç vaz geçmedin... yok...yok dedin bırakamam seni, dedin

Eğer sende bıraksaydın kaybolurdum, inan ki…bu sonsuz karanlıkta. Bir de sen beni sevmekten korkmadın ötekileri hep korktular... benden neden korkarlar ki insanlar hala bulamıyorum bu sorunun Bence cevabı yine sen olmalısın…çünkü sen farklısın…

Farkı fark etmek gerekir. Ben bile zor farkettiğime göre…sevgilim

…

İyi ki Varsın

Günümün güneşi… Sevdamın ateşi…

Canımın canı sevgilim…

Günaydınlığım…

Güne senin cümlelerinle başlamak, her gece uyumadan önce en son konuştuğum kişi olmanı seviyorum. Sıkıntılı anımda kalben yanında olduğunu, beni anlayan, dinleyenin tek sen olacağını biliyorum. Ruhen beni öyle sarmalayıp koruyacağını, üzüntümle üzülüp, sevincimle sevineceğini ve sonsuz bir bağ ile bağlı olduğumuzu da biliyorum. Bunları bilmek ve yaşamak Rabbim'in bana verdiği en büyük lütuf olmalı. Sen karşıma çıkan ve Rabbim'in "bak sana ne yazdım" deme şekliydin. Buna çok sevindim ve seni sonsuzca sevdim. Sen geldin bana ışık oldun, mutluluk oldun, hüzün de oldun ama olsun sen geldin ya… Görevini unutmuş kalbim seninle can buldu. Sen yine de söyleme kimseye! Bu şehirde en çok seni sevdiğimi. Sen benim gizli mabedim, gizli hazinem olarak kalmalısın. Rabbim biliyor ya, ne saklayayım yanında ihtiyarlamak istiyorum. Her gece uyumadan önce son düşündüğüm ve her

sabah gözümü açtığımda aklımdaki en güzel sebebimsin. Bana hayat verensin… Cennetim…

Öyle ki; kalbini ve ruhunu döktüğün her satırı defalarca büyük bir zevkle okuyorum. Her kelimen o güzel kalbinden sızan, ruhuma ve bedenime şifa olan zemzem suyu misali, içtikçe içiyor ama kanamıyor, sana doyamıyorum.

Ne güzel bir şeymiş birini koşulsuz, kuralsız olduğu gibi kabul etmek ve ona "İYİ Kİ VARSIN" diyebilmek. "İYİ Kİ VARSIN" cennetim… Dünyam… Kalbim… Nefesim…

Sonsuz sevdam ve tek dileğim…

Seni seviyorum ve daima seveceğim…

B…

Kanatıyor Duygularımı

Senim'e

Hayat, bize katlanmalı değil mi… bazen karşındakiler yalnız bırakıyor hemen seni de beni.

Çok zor bir durum. Hassaslık iyi değil ama insan istiyor…diğerinden.

Evet…

Kibarlık diyorum, saflıkta… ama bu lafta sözde değil kalpte olmalı

Kesinlikle…

Birde kendin çok seviyorsun…karşındaki de seni daha çok sevmeli bence…

Bu sürekli artış içinde olmalı…ve seni yarı yolda bırakmamalı. Çünkü gelişme gösteren şeyler vardır. Bunlar sabit veya kendi ayarı ile tatmin olamaz…sürekli daha fazlasını ister. Sevgi artış isteyendir.

Bak bir tanem sen olmasaydın…

Olmalısın… her zaman.

Senin varlığın olmasa hayata dayanacak çok gücüm kalmadı.

Aslında ben neyi bekliyorum ki…ki bütün duygularım ölmüş durumda ve dünyadan zevkte almıyorum. Öteki dünyalar konusunda ne olacağımız kesin değil…bu dünyada çok kazancımız karşılığı olmadı. Orada da zannetmiyorum kendi kazancımızla bir şey olacağını sanmıyorum.

İnançlı biriyim. Kötü olmamak için elimden geleni yaptım. Sende yapıyorsun. Ancak, boynum bükük, yine de. Bunların bilincine ulaşan insan dünyaya bağlanamaz ki.

Sevdam…biliyorum.

Halimizi düşünüyorum.

Biz acı çekiyoruz aslında. Mutluluğumuz acı olmuş. Başka bir sonuç yok…bulamadım

Ah… ne çok yazmak isterdim…ama yazamıyorum artık

Zorlanıyorum…şansız bir kaderimize.

Sensiz ve bensiz olan biz olmaktan yoruldum. Aslında dünyamız çok kötü değil… fakat senin yerini hiç bir şey tutmuyor.

Senin tadını alan…sensizliğe dayanamaz ki…

Gözlerim ifşa etmesin beni…içim kanıyor…dışarıya gözyaşım olarak sızacak…kalsın.

Kimse anlar mı ki bizi?

Bugün içim nedense bilemiyorum…fakat özlemin mi kanatıyor duygularımı…

Sevdam…

Bizim Hikâye

sevdam benden ümitlenmemi istediğinde

başıma taşlar vurulsa yüzüm toprağa değse kanaat eder sabrederim

çünkü o bana varlığımı verdi

yoksa ben bir hiçtim hatta ondan da aşağı

daha fazla dense sezadır…her ne ise

benim gibi bir hiç olandan

eğer bir şeyler var görünüyorsa

yine ondan olduğunu ben bilirim…sizde bilin

ezeli sevgilim

dediklerinin aynısını diyorum

sadece sen varsın benimsin…imanımsın

adını anmak için…ağzımı bin kere gülsuyu ile yıkadım

yine de dilim titrer

adını hâlâ anmaya güç yetiremedim

sonra benim seni

insanlara açıklamam uygun olmaz ki

şarkılardaki aşk gibi gizli kalmalısın

bazen ifşa ediyorsam

ölümlü dünyada bir izin kalsın diyorum

içimdeki acılarımın birazını seninle açıkladım

o bile korkutuyor sonuçta sırrımız bizim

yerlerde sürünenin süreyya yıldızına

ne münasebeti olabilir deseler yalan da değil

gören kim...görünen kim

aşık kim...maşuk kim

güzelliğin daima görünmekte

çok zaman kızıyorum kendime

o alemlerin en güzeli...sen kimsin

kişi her zaman haddini bilmeli

karanlık benim öz rengim ise

bendeki siyahlık nasıl kalkar

senden bir haber geldiği anlarda

ruhum çıkacak gibi oluyor

ancak çaresizim yanına varamayacağımı hep biliyorum

edebe aykırıdır sözü uzatmak

bu sözün daimi olmasına sebep sensin

söz uzuyorsa benim acizliğim

sendeki sonsuz güzellik

haddimi bilmem gerekir

meleklerden bile olsam

sensiz sahifelerim kapkaradır

sevgimde fani olmaktan başka ne çözüm kalmadı

bazen dilim uzuyor sana yazabiliyordumsa

senin bana sevgin ve yardım etmendir

güzel insanlar gülü elden ele dolaştırdılar

nihayet sana getirdiler

varlığını senin için tüketeni yadırgama n'olur

bıktım deme

sana zarar vermekten sakınmayı değil

ölmeği yeğlerim

sen iki âlemin efendisi

bu halim akıllı işi değil

sözü kısa tut ve sus deme

aşkımız hikâyesinin sonu gelmez

yazdıkça aşkımı kalem yazmaz oldu da

bıraktım şu an sözü

duam senin kapısında toprak olmayana

yazıklar olsun

Rüyam

bir güzele bakıyorum

benim güzelime…o benimdir

bana beni sevdiğini ve istediğini söylüyor

ne kadar şanslı olduğumu düşünüyorum

meleklerin kokması gibi kokusunu almışım

bir an daha onsuz harcamayacağım hayatımı

o bir harika…o bir ilah mı

evet onu ondan istiyorum

o kadar çok seviyorum ki

hayatımda onun sadakati üzerine

fazla bir sadakat ve sevgi görmedim

canımı binlerce kez kurban sunsalar ona

yetmez… binlerce defa daha olmaz mı diyorum

ne büyük saadet…onun beni sevmesi

onun için ölmeye değmez mi

…

ölmeye de değer öldürülmeye de

günah işleyip cehenneme bile gitmeye

ne oldu bana…heyecanım bastı birden

kalbim öyle patırtılı atmaya başladı

onun adını söylüyor

başka bir şey duyamaz oldum

yanımda olsaydı…ona bir kez dokunup

tatlılığını hissetmek isterdim

o benim savaşçı kahramanım

engellerimize karşı

dudağımı dudağına öyle yapıştırdım ki canım yandı

onun benimle olduğu bütün hayali ve gerçek zamanları düşledim

onu her zaman seveceğim

her zaman ve asla başkası olmadan

o benim cesurum…

kavuşmak istiyorum biliyor

umudum var o bir yolunu bulur

her zaman bir yolunu bulduğu gibi

o bir melek

o bir tanrım

o benim ateşim

dünyada bizim gibi olmayan bir ateş

ikimizi de yakacak ateşim

o benimdir

her zaman benim olacak

korkutuyorlar

eğer uzak durmazsan seni mahcup ederler

öldürürler

yapma etme ona asla gitme

ona yazma da

dahası adını bile anma

benim...her yerde sevgimin izini bırakacağım

aklımdan hiç çıkaramıyorum ki

gecenin köründe uyanıp onu düşünüyordum

onunlayken kendimi daha çok güvende hissediyorum

günah mı…sevap mı

kalbim beni biliyor

onu seviyorum…hem de bütünümle

parçasız…rüyam

Tanrısı Tarafından sevilmek

Bir tanem

Hayırlı Geceler.

İçimden geldi…Yazayım dedim.

Ben her şeye seninle bakmaya öyle alıştım ki…nerede bir söz duysam, görsem ilk sen aklıma geliyorsun.

Uykularımın azlığının nedenini yeni duydum…insan aşık olduğunda gözüne uyku girmiyormuş. Uyku benim buluşma kampımdı ama gerçekliğin farkı olmalı ki… hayallerden daha güzel kalbe nüfuz ediyor.

Yalnızlığı severim, çünkü yanımda olmanı daha çok istiyorum.

Senin yanına ne zaman hep duracağım?

Bu hep sorunum. Bu ilişkimizi canlı ve yakınlaştırmanın bir yolu muhakkak olmalı. Gelemiyorum sana tutamıyorum… Umutlanmamın bir dayanacak yeri son noktası olmalı…Buldum aslında sana olan inancım ve sadakatim…ama yine de sen olmalısın.

Sürekli seni düşünmeliyim.

Seni etkileyen unsurlar nedir?

Sevdiğin şeyler.. Olmak isteğin şeylerde..

Bende başka kimselerin görmediği şeyleri görmeni çok isterim. O farklıymış demen beni sevindiriyor.

Hakkımda bilmeni isteyeceğin şey nedir…bildiğinde o kadar mutlu oluyorum ki, beni benden soruyor…diyorum. Çok güzel bir değer veriş bu.

Sormaya çekindiğin şeyler var ya…sanki bana öylede geliyor, onların hiçbiri gerçek değildi. O insanları ben hiç görmedim veya tanımadım… seni bulana kadar.

Sadece sen varmışsın…aslında hayatımda.

Söz…kalbini asla kırmayacağım…asla seni terk etmeyeceğim.

Diğer insanların basitçe yapamadıkları şey sevmek var ya, benim hayatımda sevgin kaynağım olacak ve senin için yaşayacağım.

Baktım da etrafındakiler seni gerçekten arzulamıyorlar. Belki onlar hissettirdiğin cazibeni arzuluyorlar.

Sen hissediyor musun, bilemem ama…ben hayatımı sensiz hayal edemiyorum…ayrılığı düşününce bu içimi acıtıyor biliyor musun?

Bazen hayatın getirisi seni başka birileriyle görmek… hiç sorma bunu ölüm daha güzeldi diyorlar ya…onun gibi bir şey.

Şunu söylemeliyim bedenim uykuya mağlup olabilir. Ancak hayal şehrim hiç uyumadığım yer. Acılar ve sevinçler dolu şehrim. Ancak acı çekince varlığını daha çok özlüyorum. Acı hissetmek hiçbir şey hissetmemekten daha iyi bence. Sanırım çoğu insan acının sonunda durmasını istiyor ama ben sensizliğin acısını an be an çekmek istiyorum.

Bazı şeylerde çok cesaretim yok. Bundan dolayı beni affetmeni istiyorum. Öyle ki, seninle olmayı çok özledim…sana yakın olmayı daha özledim…kolay ama oluyor ya…

Bir farklılık olur mu geleceğimizde söyler misin?

Benim gerçeğim sensin…sonuçta.

Hem de var olan her şeyimden daha gerçek…

Sen beni yeniden inşa ettin ve sevdin…bu çok güzel bir duygu…kulun tanrısı tarafından sevilmesi. Tanrım…

Senden güzel bir söz gelince… O an kalıyorum nefes almam duruyor…canım çekilmiş gibi…sonra derin derin nefes alıyorum. Ömrümü uzatıyorsun daha ne söyleyeyim…

Acımda sevincim de bir sen varsın…yemin ederim…

Sevdiğim.

Başka Neyim Var

yüreğim… hak ettin hep sevilmeyi

üstüne de hiç leke düşürmedin

ve kalbin de hala ilk gün gibi pırıl pırıl

ne sevenler gördüm hepsi acılı sos gibi

yemekte severim ama aşkta can yakıyor…

seni çok seviyorum…güzel de…

bu hayatta seni paylaşmak her geçen gün zor oluyor

bir şarkı dinledim

geçmiş olan acılı günümüzü aklıma getirdi

ne üzmüştüm seni…çok üzmüştüm

sen o zaman o şarkı içinde geçen sözlerin aynısını söylemiştin

sanırsın ki derdimiz çok önce yazılmış

eğer bu şarkıyı o gün bulsaydım

çok ağlardım…şansız kaderime

aşkım... sevap da günah da olsa

vazgeçemem

ben bir serseriydim

hangi sokak benim der gezer dururdum

ve sen geldin

insanlarda görmedim senden önce

herkes alınca veriyordu

sen ise verdin ve ve hiç bir iltifat dahi istemedin

gerçek aşk bu imiş

bende birilerine kırılmaz mıyım

ama senin hayalin gelip duruyor karşıma

o halimi alıp siliyor ve huzur buluyorum

insanlar sabrımın kaynağını bilemiyorlar ama

diyorum ya her ne olursa olsun

varlığın yetiyor...tamam

tekrar tekrar...yazacağım

başka neyim var bir sen ve sevdamdan başka

Güzel Şarkım

Bir tanem

Sevmek güzel bir şey…fakat dilediğinle hayatı yaşayabilirsen…istediğini seçip onu kendi bildiğin gibi sevebilirsen. Gerçek mutluluk belki bu olurdu.

Bahsettiğim bu mutluluğu ben arzuluyordum…ama şansızlık…tam manasıyla hiç tadamadım. Ümidimi kaybetmiştim. Bu gidişle tadamayacağım…derken… seninle bulduğumu düşünüyorum. Ancak çok geç kaldım…yıllarımı aldı.

Keşkeler biraz yalan gibi..Cesaretli olup daha önce söyleseydim. Bu zamana kadar bırakmakla büyük hata ettim.

Sen beklediğim birisi olduğunu anladım…önceden ve sonradan yaratılmamış gibi.

Neden geç kaldın o zaman?

Nasıl diyecektim ki…çölleşmiş bir hayatım vardı. Benimle çöle gel…orada mutlu olacaksın… İstediğin her şeyi yapabileceksin…

Nasıl diyebilirdim ki?

Epey zamandır fırsat arıyordum.

Çok şükür söyledim ancak çok geç kalmışım…şimdi anlıyorum içim yana yana.

Seni sevdim seveli mecnun gibi çölde at koşturuyordum. Kaybolmuştum…yıllarca kalabalıklar içindeydim ama yalnız kalmıştım. Sonra yolumu açan yıldızların en parlağını buldum.

Kim?

Tabii ki sen.

Gel gör ki…içimdeki arzuyu bastıramıyorum Sonsuza kadar seninle olmak istiyorum.

Şöyle yan yana oturmak bile nasip olsa düşüncesi bile bana huzur veriyor.

Zehir nedir bilir misin?

Kendinden gerçeğini saklamak…sevdiğini inkar etmek. Duyguları bastırmak onları daha da güçlendirirmiş. İnanmıyorum. Seni bilmem ama ben daha kötü oluyorum.

Sevgilim…hayatım tükeniyor. Bazen sadece bir nefeslik canım kalmış gibi hissediyorum. Daralınca can bulmak için, senin adını içime nefes olarak çekiyorum.

Çaresizlikten kendini bu dünyadan soyutlamak istiyorum. Sonra diyorum ki, onu anarak bitecek bir hayat bilincim var ya…son nefesim onunla birlikte olacak ve ruhum sonsuzluğa yükselecek.

Ah…Nefesim.

Üzüntüm artıyor düşündükçe. Bütün hayatımı sensizlikle ziyan ettim. Şimdi bir gücüm kalmasa ve son zamanın deseler… kalan son kuvvetimle sana seni seviyorum…seni hep sevdim…sadakatimle…vefamla birlikte demek istiyorum.

Ruhum en karanlık yerlere sürülse bile ölüm bizim ayrılığımız olmayacak… aşkım beni yalnız bir ruh olmaktan kurtaracak…

Ruhum sırf seninle olabilmek için, her gün yanına gelecektir.

Şükürler olsun…

Hayatta hangi yolu seçersem seçeyim söz veriyorum sana karşı dürüst olacağım. İnancımı yitirmeyeceğim, o zaman düşler gerçekleşir…

Olaylar ve başkaları hayatımızı kıskaç altına alsa da kalbime kimse laf geçiremez. Sen benim son nefesim ve bırakmayacağım sevdamsın…

Benim güzel şarkım.

Kalbimin Tatlı Sevdası

herkesten uzakta evimin köşesinde iken

fark edemem ama sanki her cihetten

senin kokunu duyar… heyecandan sıçrar
kendimden geçerim

uzun bir müddet…

bazen de bir tıkırtı duymuş gibi hissederim

ne güzeldir o nalinlerin

öyle ki bütün hallerin sarmış beni

galiba aşkın beni deli divane mi etti

kalbimin içine öyle yerleştin ki

dolanıyorum sıkı sıkı sarmaşıklar gibi

görmez miyim güzelliğini

yanaklarından terler gibi sızıyor

hayret ender hayretimden aklım gidiyor

nedense düştüm sana…son adresim sen olmalı

ama yalnızlıktan başka eser kimseler bırakmadın

mükafatını istiyorum yanımda sürekli olsan

sevinçten ağlasam sebepsizce

sonra gelip düşsen bir bir rüyama

acılı hayallerimi tatlı sevdası

beni uyutmaz ol ve ciğerimi eritsen

karşı koymam sana

başkasıyla meşgul edemem ki gözümü ve gönlümü

artık hep seni ister, hep seni anarım

sen nerede ve kiminle ve hangi haldesin

sorun etmem…içimde sen varsın ya

diğerleri gölgen gibi kalsın

bende bu arzu… gözümde hayal yine sen olacaksın

ah güzelliğinle âleme sığmayan sevdam

nasıl açabilirim sana bu dar kucağımı ellerimi

ele geçiremeyeceğimi biliyorum…yine de istiyorum

sonsuz bir aşkla

saçının kıvrımlarını çok sevdim

o kızıl dudağından kan damlarken

kadehime dolsa içsem doya doya derim

içime misk saçılır… ay yüzün, kucağıma düşerde

gecelerim gider gün doğar her yerimden bilirim

her zaman güneşi kıskandıracak kadar

ortaya çıksan olmaz mı

yıldızları görmek…üstünde tül bile görmek istemiyorum

elbiseler mi…hayır asla

aramızda olmasın engel namına bu tür şeyler

tutunmak için elime geçmese eteğin bile

yinede seni istiyorum

âlemimde başka şeyler neden olsun ki

nerde bir güzellik gördüm, onun sahibi sensin

bilmez miyim

aşkımı bilmediğin günler vardı ya

ah o ömrüme yüzlerce yazıklar olsun

keşke daha önce cesaret edip söylemiş

ve gamına yakalanmış olsaydım

bil yolumu kesen sevdam hakk'ın kendisi

seni o niyetle seviyorum

nasıl olur deme

o sen değil... bu sen değil... diye dolandım durdum

bazen kırılsanda herşeyimi sana söyleyip durdum

yine yalvarıyorum canımın içi

yandım, kül oldum, kavruldum

başında bu sevda hali olana acınmaz mı

kora dönmüşüm dumanım yok diye da aldanma

bilmem ki ben... kaç kere ölüp ölüp dirildim

solup vakitsiz zamanda dökülüverdim

acıda hâlimi bir sorsana

isteğime bakmayıp canımı acıtsan da

yokluğun yüzünü gösterme

elleri bana yâr tutma

tomurcukken ilk sana açılmadım,ve serpilip de saçılmadım diye

aman deyip kapatma kapını

başkalarını bulur beni unutur sanma

böyleyken sana kavuşmadan ölürsem

aşktan öldü diye toprak inliler

yine de tozlara karışır, sana uçar gelirim

dilek çeşmem…hatam olursa başkasının olsun diye bakma

güzelliğinle âleme sığmaz

her an senin aşkından bahsedip duruyorum,

ben seni bırakamam ki

seni hiçbir şey hakkında incitemem…

bu ayrılık lafı çok ağır geliyor

her zaman…beni affetmeni isterim…

belki mümkün olmayacak..bu fakirin dar kucağına girmen

ben ise sözlerin şarkıların içinde gizlenir

sen okuyunca, dudağına ulaşır

doya doya öperim

umudu hayat veriyor bana

her şeyinle kalbimdesin ümitsizliğim de dahil

dilimin altında ne çok şeyler saklıyorum

sen incinirsin diye içimden içime bile gizliyorum

çare arıyorum bu tenden kurtulup yanına gelmek

kollarında ölmek için ...

az hatıramı çoklara say

utanma yüzüm de kalmadı

karışıklık olmasın diye

senle neyimiz varsa hep saklıyorum

kendimden bile

el atıp karıştırmıyorum

kimsin diye

aslında sen bensin değil mi

kör ve sağır olmak lazım

bilmemek için

sözüm söz tanrıdan dileğim sensin …

inancım sonsuz sevdam benim…

kavuşmamızın sonu ne ise

var mı yok mu

bilmek dahi istemiyorum

Bize Ağlıyorum

Bir tanem gönül sızım…

İçim yansa da sensizlikle… kavrulmak yine de hoşuma gidiyor… o güzel ellerinden şu an öpmeyi ne çok istedim…ayaklarına yüz sürmeyi…

Gönlüme huzur veren kaynağım… iyi ki beni sevdi diyorum.

Yoksa yalnızlığımı kime verirdim… yıllardır alan olmadı da.

Sen, beni değersiz bulmadın ve aldın ve dahası değerli de kıldın…minnettarım.

Hani ölsem… arkamdan belki bir it öldü derler de bakmazlar. Sonra çöplüğe atmak için kokmamı beklerler. Çünkü kokunca ölü leş olur…Bilmeli ki, insanlar leşi de kendileri rahat etmek için atarlar. Ellerini cüzzamlı diye değdirmezlerdi. İşte böyleyken kıymetsizliğimi değerlerin başında bir bilen sen oldun.

Sevincimden olmalı ki…içim yanıyor bir bilsen sönmez ateşler gibi…

Kimim var diye sorsalar bir bilenim ve sevenim var.. çok şükür, ancak nafile o da ellerde kaldı.

Varamasamda sever beni…bundan bu hayata zor tahammül ediyorum.

Yine tekim, kimimsesizim…

Soğuktan titreyen bir pisik gibi eline sığınıyorum … çapaklanmış gözlerime gözünden dökülen yaşları ilaç yapıyorum. Sarılıyorsun… gözüm gönlüm açılır da huzur bulurum diye.

Her zamanki adet…gece bitti gün başladı. Birçoklarına gün aydın bana ise yalnızlığımı yüzüme çarptı.

Ey gecem!

Neden güne dönüyorsun ki ben seninle beklerdim terk etmeden…ancak çekip gitmeyi seviyorsun.

Kaderim sana yanmaktan bıktım… onu bir an bırakmak istiyorum, bir sonsuz hayat nefesim olsa ve onsuz mu olacak… düşünmek bile gücüme gidiyor…

Bırakma…

Al beni götür götüreceğin yere.. kuyu da mahzende farketmez. Yeter ki nefesini hissedeyim…

Sevdam, cihan binlerce kez eski elbise niyetine beni değişti…Ben ise seninle olan bir anı âlemlere değişmedim. Yokluk sevilir mi seviyorum.

Yok olmak ve unutulmuş olmak… meğer en güzel şey bu imiş…sendan ırak olana…bence en güzel şey imiş.

Ey yüreğimin yanığı!

Sevdim seni…sende beni sevdin mi?

Duydu mu…duymadı mı?

Hâfız, senin vazîfen,
sadece duâ etmek,
Sana ne, duydu mu
duymadı mı demek?

başka bildiği yokmuş gibi…mescidde vaiz korku dağıtıyordu

korkudan gözlerime mil çektim…

boynumu kırdım vay halime…

dedim… dedirtti desem daha iyi..

gözlerim kapandı açmak mı bir daha…dedim

sonra biri mi değdi, el mi dokundu… açtım açtım yaşlı gözlerimi.

ah içimin madeni yârimin hayali..değil mi

akıl bir tarafa söz başka tarafa gitti

karanlığı silen zülfüydü

vaizi kim dinlerdi ki

hayali geldi ya…zülfünün kıvrımlarından bir düğüm açtım

dünyalar dolusu bir misk ü anber yayıldı

vaiz söylen dur artık…

günah benim kime ne

sen ey gonca ağızlı, gül yüzlüm

işve, cilve ederek, örtme yüzünü bir daha

güldürsün… güldür yüzümü

değil mi… delicesine seviyorum seni ben

yeminler olsun benzetemedim seni dünya güzellerine

ve hangisine bakmışsam, dedim ki, bu da değil…

ah ederek… nerdesin

Sevdiğim içimde ayrılığın gamı var da

böyle de mutluyum…şikayetsizim

geceme ay, gündüzüme güneş oldun

gözüme gönlüme geldin

ve aşkımdan sana diller döküyorum

aşıklar susar geveze olmaz desende

ne yapayım sen varsın…yoksa söz neye söylenir ki

sözde yetmiyor bekliyorum

öl desen

bak ben ölmeye razıyım senden kan bahası da istemem

sevgililerin cevri acı şaraba benzer,

içtikçe onu hoşa gider

o zaman dileğim aramızdaki perdeleri kaldır

ve biricik adını anarak ölmek fırsatıma amin de

ben bu halimle cennet ve cehennemi unuttum

ne zaman adını anarsam ayaklarımda derman kalmıyor

secdelere düşüyorum herkes beni zahit sanıyor

gelmiyor gitmiyor diye merak etme

ibadetim de niyazımda seninle

yârim!

aramıza engel koydular diye habersiz kalma

bende bu gam kıyamete kadar baki kalır

Sonsuzum

Sonsuz huzurum...

Yazdığın her şiiri mektubu defalarca okuyorum. Daha yazdıklarını okumaya doyamazken sana nasıl doyulur...

Şarkılar ve yaşattığı hüzünler alıp götürüyor beni yanına... Dizlerine uzanıp seni dinliyorum adeta...

Ah aşkım sevdam...

Sonsuzum... Nefesim... Kalbim ve ruhum sonsuza kadar başım omzunda seni dinlerim bıkmadan ve hiç usanmadan...

Seni seviyorum... Varlığına binlerce hamdolsun.

B....

Benimle Olmaz mı

ey sabah rüzgârı gönül sevdamı uyandırsana

içimde yangın ve bu bilinmez dertler varken

sanki ben ölüyorum ...paylaşacak kimseler yok

bütün alem duysa sevinemem

sadece bir sen duysaydın

her şeyi gizlimden gizlime

canımı yakan çok sesler ve rüyalarım var

bir beni hayatta tutan sana kavuşmak hayâliydi

hicranla bu ayrılıkla yaşıyorum sanma

kavuşsaydım hayalim

ah...benim olmaz mı

bir ömür geçirdim yaşamak sayılırsa

önceden çok koşturdum dilberler, yarenler peşinde

şimdi durakaldım ve halsizim

yeyip içip yatmakla geçiyor günlerim

ancak kalbim isyan ediyor

yetmez mi...

sevgili kapısında ölmek zamanı

sayfalarca diller döktüm kalemler yazamaz oldu kırıldı

içimdeki yangın ve sözler tükenmedi

güneş doğsa artık gün ışığı yüzüme vursa ve

bu hikâyeler bitip kalsalar

...

sevgilim gam çekmeyi bana reva görmezdin

ancak sensizlik ile kirpiklerim toz ve toprak içinde

sen ise uzanmışsın yumuşacık yatağında

gözlerim nâra döndü sensizliğime ağlıyorum

gönlümün eşsiz bahçesinde gülerek gezmek hakkındır

fakat aşkın boynuma sarılan ipi sürekli düğüm üstüne düğümleniyor

galiba bütün bu hayatımı sensiz terk edeceğim

acılardan beğen beğendiğini

sabah yelinde senin kokunu duydum

çevremi sardı mest etti beni

nerelerdeydin pek bilemedim

ve serseri serseri boş boş aramaya çıktım

sanki yanına varacak cesaretim varmış gibi

aslında acılarım aklımı başıma getiriyor
elime geçen çok şey olmasa da
kalbim o zaman hep yalnızlık istiyor
eller bu kaçıncı beni tekrar tekrar
senden koparmasınlar bıktım
yoruldum
kim koyduysa gülün yakasına dikeni
benimle sana aynısını yapıyor
gözüm yaştan kızarık onu da biliyor
ve yetmez diye bir de üstünü tuzluyor
yıllarca adımı sana unutturmaya çalıştı
bir sevenim yok dedirtti
gözümden akan kan şahit olsun
ezeli ve ebedi sevdim ben seni
içimdeki devasızlığım sönse
aklım yere basmaz uçar
semtine varmışım sanırım
herkes sabahı arar ben ise ümitsizliğin akşamlarını
zoruma gidiyor uyanmak rüyalardan
karamsarlığım tekrar başlayacak diye

olmaz ya...istiyorum

sensiz olacaksa bu hayatım hep gece

gün olunca kimin yüzüne bakacağım ki

kızıl yanakların dudaklarımın hasreti

yanmaktan kurudular

sırılsıklam aşkın yırtıcı pençeleri

kanımı bedenimden akıtırken

hep baygın düşüyorum

seni arayan gözlerimle yollarda

serseriyim

gece daim olursa derim...karanlıktaki gölgenin biri oydu

bana baktı bana geldi derim

inan ki sıhhat koymadı bu acıklı halim

bedenimdeki her aza sancıyor

gözlerim alınıyor bakamıyorum

bulanık bulanık

yaşadığım yangının kıvılcımdan

çöllerde toz toprağa karışsam

ve fırtınasında yerlere yapışıp kalsam

gönül harmanımı darmadağın etse

üstüme kum dağları yığılsa

sonra ölsem bana da aşk delisi yazsalar

zoruma gitmiyor

geceler bana... aydınlık günler ve

ulvi yücelik sana yakışıyor

bakar mısın güneşimi bulutlar kapatmış

zehirli yılanlar sarmışken beni

senin gelmen için ne yapabilirim

kapının eşiğinde sararmış bir kuru yaprak kadar olamadım

bassaydın derdim ben şimdi göklerdeyim

çok söyledim gönlüm senin sevdana tutulduğundan beri

bütün güzeller bana yılan gibi görünüyor

kapında düşmüşüm

ağzım köpürüp duruyor

gelsen şimdi divane gönlüme

ateşin değse kurutsa beni

bende yanan bedenimle

yardıma geldi yine diye bir sevinseydim

biliyorum iyi biri değilim

bu sarhoşluğumun üstüne daha nasıl sarhoş olabilirim ki

yine de fazladan fazla âli ihsanda bulundun

günaha batmış gibi korkular içinde

seninle konuşup dertleştik ne olacak bu halimiz diye

içim kan oldu benim

tamam hepsi kabulüm

isyan etmeden gizliden gizlice

rüyalarda görüşmeğe razıyım

bir ona yok deme n'olur

hayalimizde kelimelerde buluşalım

daima birlikte

Her Şeyin İçinde Gizlenmiş Bir Hakikat Vardır

yangınım sardın beni...
biraz seninle dertleşeyim de
içime su olsun

Hayatım

Güzel bir gün diliyorum...geceden uykusuzum ama erken kalktım, uyumak istemiyorum sana birşeyler yazmak istedim. Sonra bazı kitaplardan bir şeyler okuyacağım.

Aşkım, seninle olduğumdan beri, iç alemimde, tattığım zevk ve huzur bambaşka. Ve sana bağlı olmanın verdiği sonsuz bir kuvvet var. Zayıflıklarıma mani oluyor bu sadakatim. Ayrıca benim için bana ihsan buyurduğun, kalbi sevgin ile gençliğimi geri geldi. Arada bir sarsılsam daha tez topluyorum.

Hayalde olsa, seni öpmeyi, sarılmayı ve beni arzuladığını bilmek var ya, her şeye bedel...sonsuzum

Bir tatlısın ki... dün meşguliyetin var olduğunu söylemiştin. İnsanlarla seni paylaşmanın ne zor

olduğunu anladım. Kızıyorum da kendime…kıskançlık yapma…yine de zor bir durum…

Sevdam!

Sevginin tatlı tarafını bir seninle yaşadım…acıtmayan bir haliyle. Tek pişmanlığım hayatımın güzel günlerini böylesine uzakta ve sensiz yaşamak.

Bu yalnızlıkta hayata nasıl tutacağını bilememek. Epey kalbime eziyet oluyor.

Anlıyorum ki hayat senssiz bir şey ifade etmiyor… Hayat bu kadar basit olamamalı, esrarengiz bir derinliğin olmalı. Bu benim kendimle başaramadım, sensizlikle sahip olmadığım bir yetenek olarak kalacak. Sen hep olmalısın bir düşünce veya hayal bile olsa yanımda olduğunu hissetmeliyim.

Biliyorsun, roman, hikaye gibi şeyler yazıyorum. Okumak istesen, benden istesen bile, sensizlik kokusu var ya ben dahi okumak istemiyorum. İyi ki onları takma isimle yazdım. Takma isimlerimi ben bile unuttum. Unutmak bu yönden çok iyi. Şu an evimde bir tane örnek bile yok ki, sana

göndereyim. Yazdıklarımdan utanç bile duyuyorum. Sen yoksun sonuçta.

Yazarlar yapıtlarından her zaman nefret etmiştir. Çünkü içindeki sevgiyi tam ifade edemeyince ne yapması gerekir ki. Ben bulamadım çünkü.

Seni her anımda hayal etmek yetmiyor, sürekli arzuluyorum. Yaşadığımız günlere bakınca bunun gerçekleşmesi uzak bir ihtimal gibi görünüyor. Bir yolunu bulmalıyız...değil mi?

Bir de ben senin kadar cesur değilim. İnan başka konularda böyle davranmam. Ama senin adın dahi geçince bebek gibi küçülüyorum.

Üzüldüğüm şeyler çok. Hayatın getirisi bazı hatalar yapmaya mecbur kaldım. Fakat bilmelisin dünyada hiçbir şey beni seni incitmeye itemez.

Seni çok sevdiğimden dolayı çocukça bir hareketlerim var. Kendime engel olamıyorum. Affetmeni sürekli dile getiriyorum. Seni görmek istiyorum. Öpmek istiyorum. Engelleri kırmak istiyorum.

Seni rüyamda hep görüyorum. Ressamlar senin gibi güzel görmediler mi? Tanrı gibi güzelsin Ondan sana düşmüş bir güzellik var. Kainatta hayrete düşmüş birin bakışlarına neden olacak bir

güzellik vardı. Bana yaşattığın hayretimi, sana anlatacak kelime bulamıyorum.

Bir mucize olarak yaratılmışsın.

Korkularım oluyor. Bizim en dikkatli olmamız gereken zamanlardayız. İşlerin tıkırında gittiğini düşündüğümüz an zayıf anımız olabilir.

Ne yapmalıyız? Dersen, yapacak bir şeyde yok. Aşk laf mı dinler ki…

Sonra ben diğerleri gibi ve onlarla olan halim gibi olmak istemiyorum. Hep kendimi aşıp senin gibi olmak istiyorum. Senin için yaşamak zorundayım. Münzevi bir hayatım var…yıllar böylece geçip gitti.

Seninle yaşamak neye benziyor?

Tanrı ile sevişmek gibi…

En yüksek ve en güzelini yapmak gayretinde olan inançlı kullar var ya, onlar gibi olurmuyum, bilemiyorumda.

İnsan beşer olduğundan bir sahteliğin karışımını illaki içinde barındırıyor. Ancak her sahte fiilde bile daima saklı bir hakikat vardır. Yine, bazı insanlar **duyguların sahtelerini yapılabilir. Tıpkı gerçek gibi görünebilirler ama sahtedirler. Sevincin,**

acının, nefretin. Hastalığın, iyileşmenin. Aşkın bile.

Ama ben…farklı olmalıyım. Onların düşünmediğini yapmak gibi. Bu farklılık beni sürekli kovalıyor diğerleri gibi olmamalısın diye. Bence sevginin taklidi olmamalı duygular da dahil.

Sen bile benden önce birileri vardı mı diye şüphe etmiş olabilirsin… evet b**aşkalarını da sevdim fakat aşk başka sana olan halim ötesi olmayan bir tutku. Evet. Onların hepsini sevdim onlar da beni sevdiler. Belki onlar bana seni beklemeyi öğrettiler. Ve şimdi de buradasın. Şimdi sana tanrım diye tapıyorum.**

Olmaz böyle deme günahtır…

Ah ne güzel bir hayat bana sonsuzluğun varılmış izleri. Eğer bize bir şey olursa seni gerçekten sevdiğimi bilmeni isterim. Gece ve gündüz nasıl birbirine yapışık ve gün ışığında kaybolmuşlarsa…

Ben seni sevdim seveli acılarımda olsa yalnız değilim…beni yalnız bırakmadın.

Seni hep bekliyorum…

Hasta olmuş gibi…tahliyesini bekleyen mahkum gibi

seni bekliyorum.

Sevdiceğim…öpmekle doyulmuyorsun, daha fazlası nasıl olsun ki…

Hasretimle ve sızılarımla…sana iyilikler dilerim gün ışığım.

Biz

kimin gölgesi olduğumuzu bir bilsek

önemi kalır mı yaşasak veya ölsek

seninim ama ben de bildim bileli

şimdiyse ağlar durur seni gözlerim

bir sitil cismim ve dolu gözyaşımla

taşar inlerim

öyle sakin durduğuma ve ahlaklı olduğuma bakma

aşkından aklıma günahlar dökülüyor

hayret etme… ateşten korkmuyor deme

seni bildim bileli bende iz mi bıraktın

ezelden meftun düşmüş gönlüm düşeli

içimde ateşin… yanarım yanarım

bir ilacı yok mu söylesen

yoksa tamamen sen mi istiyorsun yansın diye beni

sıyrılmışken içimden her şeyden vazgeçeli

var mı aramak…kaybolan bulunur mu

yoksa gerçeğine mi düşürdün

seninim de ben nerdeyim şimdi

anladım kendimi kaybettim ve sende uzaktasın

olmaz olsun bu ayrılık düzenleri ve dikenleri

öylesine aramıza neden düştüler ki

yine de sen fark etme

ama canımı çok yakıyorlar bilsen derdimi

çaresizlikten bir yokluk istiyorum

kurtulmak için…sonsuzca…bir daha geri gelmesin

ben de bileyim…kalmasın bir şeyim

tutupta hiçbir şeyi getirmeyeyim geri

sahi…demiştin…bana

onları sen vermiştin

o zaman neyim var ki…olmayan şeylerim mi

şefkatli yârim bir çözüm bulsan olmaz mı

ben gelemiyorum sende gelmiyorsun

çözer misin bu kördüğümü

canım çıkmıştan öte can sızım çekeli

kırılmasın erimesin…kaybolmasın

varlık verdin yok etme bari beni

Bir tanem... Nefesim... Kalbim...

İ....'me

Bir tanem... Nefesim... Kalbim...

Sen benim için hayattaki son liman, son ümit, ilk ve son sevdamsın...

Gökyüzündeki en parlak yıldızım, yokluğuna asla katlanamayacağım büyük aşkımsın. Üzülmen ya da tek damla gözyaşına dayanamam. Hayatımda benim için gözyaşı döken biri sen oldun, sen varsın. Buna inanamıyorum. Sesinin tonunda ağlamaklı bir hal duyunca bile ben yok oluyorum. Acılarımın kaynağı sen ve ancak hayatımın da kaynağısın. Sen aşka susuzluğumu dindiren vaha; ve sen bu zamana kadar hayal kırıklıklarımı ümide döndüren tek insansın...

Bu öyle bir sevgi ki dengem şaşıyor. Çok mutlu olduğum bir an çok mutsuz da olabiliyorum. Dünyada iki kelimeyle cenneti, ufak bir kırgınlıkla cehennemi yaşıyorum. Seninle susmak bile çok özel, sessizlikte kalplerimizin sohbetine kulak veriyorum.

Canımın içi yokluğun beni derinden etkiliyor. O zaman en hüzünlü aşk şarkıları çalıyor kalbim. O zaman rüyalarım kabusa dönüyor. Sana "Sevgilim" "Sevdam" derken bile bir an tereddüt etmedi kalbim.

Ahh bu sensizlik…

Sensizlik cehennem ortasında bir başına kalmakla aynı. Sensizlik, vahadan sonra bir çöl gibi; sensizlik, rengarenk bir gül bahçesinden sonra çorak bir bozkır gibi.

Ben sadece sana susuzum hem de eskisinden daha da fazla… Anlayışına, sevgine, desteğine, o mükemmel merhametli kalbine hatta sesine ve her zerrene muhtacım. **Seninle bir mucizeyi yaşıyoruz biz, cılız bir meltemin bu mucizeyi savurmasına izin verme.** Çünkü sensiz geçecek bir ömrü asla istemiyorum. **Sen yaşadığım değil, yaşayamadığım hayatımsın**. Dualarımda "Allah 'im, gönlümdekini bana hayırlı eyle ve öyle ver" diyorum.

Ne güzel degil mi?

Hem seni istiyor hem de hayırlısı olmanı diliyorum. Hayırlısı bir sen ol bir tanem.

Canım… Bir tanem…

Gönül nurum adını gecelerime, hasretini bugünüme, sevdanı yarınlarıma, yüreğimi yüreğine mühürledim.

Biz ayrı yaşayamayız ki ben senin nefesini taşıyorum sen benimkini…

Lütfen hep benimle ve benim kal. Seni seviyorum ve daima seveceğim…

Sonsuz sevdam…

B….

Kaç Kere Doğar İnsan

insan kaç kere ölür

yahut ölmüş gibi kalır... çok iyi biliyorum

ama sevdam ben ikinci kez doğdum

bir kimse iki kez doğmadıkça

melekût sırlarına eremezmiş

ben ise tekrar tekrar kaç kere ölmüştüm doğmadan

ve geldi mektubun ...ahsız...ikinci kez doğdum

öptüm onu sayısızca ... gözbebeğime sürdüm

dedim ki...her ne varımsa senin ve sevgin

başkaları şeker bile olsa

zehir olur artık canıma

ne diyebilirim bundan sonra

naif ve zarif sözlerin var ya

hangi tatlı madenin eşsiz cevheri

bakabilir miyim bir daha başkasına

sevincim… taşlar toprak

kapı, duvar ve her şeyde sen

öyle ki nereye baksam o füsünkâr bakışın

sürmeli gözlerini görüyorum

bir söylesen ben neyin neresindeyim

hem uzak ve içten içe mi gün aydınlığım

bir şaşkınım…öyle ki altı üst ettin

kendimi yokluyorum hatırıma ne gelir

zülfün, yanağın, gül kokan saçların ve o eşsiz kokun

bir kavuşmak olsun…çok istiyorum…yoksun yine

bu ayrılık yetmedi mi

zorluklar ve engeller kalkamaz mı

kötürüm değilim vefasız da

ama duyunca hep sesinin esintisini

yüzlerce defa sana koştum ve çok düşüp kalktım

yaralıyım

mümkün mü…bana kavuşmak…acaba

yuvan yükseklerde ... anka dahi seni kıskanmış

bense zayıf uçuşumla pervane olmuşum

yurduna varabilir miyim bu şekilde

şimdi nerede ve kimimlesin

olmaz olsunlar

kayıplarıma çok üzülüyorum

birde aklım nedense hastalıklı rahat değil

üzüntümden vardım köyümün köşe meyhanesine

baş koydum eşiğine

bağırdım...basın bu şansıza öylece geçin acımadan

bedbahtlığım ezilir belki ölür de kavuşurum

bu devasız derdim biter

beter bir viraneye döndüm

sayısızca ahım var

ümitvarım olur ya benden bir haber ulaşırsa ona

çok sevineceğim

üzüntüm sevincime karışır kaybolur gider belki

senin duymayacağın bir şey yok

bir iniltim bile yeterli sana…sararsın beni

bebeğim dersin şefkatlice kollarınla…saklarsın sıcağına

yeri gelmişken söyleyeyim

hani sevdan uğrunda vaktinden önce ölürsem

kimseye kızma ve diyetimi falan da isteme

sen bil o benim uğrumda öldü dersin

bu şeref yeter bana

hadi, yazalım diyelim hikayemizi

bizi kim ne kadar anlayacak ki

sen ki o güzelliğinle âlemlere sığmazken

kelimelere ben nasıl sığdırabilirim ki seni

…

Allah Allah

hangi cür'etle buna niyet ettim ki

bu aşk sözüm bile hatalı affını dilerim

şimdiden ölmeye razıyım

beni merak etme…gam evime de gelme

dayanamam ki sana

birde paylaşsam anlatsam seni…güzelliğine kim dayanır

eriyorum bir baksana

ve kim durabilir ki karşında

ben mecnûn gibi gözümü yıllarca sana

gizli gizli dikip durdum

hiç ve nasip olmadın…gittin ellere

bu nedenle üzüntüm çok fazla…

bil ki, kendime dahil başkalarına adını bir kez dahi

söyleyemedim diye dilim dilim içim de

göğsüm de daralıyor…

canım çıksın

nasıl nasip bu… sadece harablık

değil mi aslından uzak kalırsa bir kişi

başka ne yapmalı

soruyorum

...

korkuyorum sana kavuşmayacağım diye

bu elem kıyâmete kadar benimle

ey sevdam... hakkı vermek

bize dosttan bir lütuftur

katında anılmakta yeterli

zavallı âşığını hiçle bile teselli edebilirsin

bakar mısın garip değil mi sevene

bu hayat tarzı oldu...azıcık şansı bile yok

sevenlerin bahtında umut baharı hep vardır

zor günler geçiriyorum

varlığınla soluk aldım...tamam

yine de çok çaresizim...sözün var da

içim susuyor

"biz ayrı yaşamıyoruz ki

senin nefesini taşıyorum... sen de benimkini..."

kaderden kaçamasam da

seni başkaları ile paylaşmak istemiyorum

biliyorum kalbimi kederden arındırdırıp

yerini cesaretle dolduruyorsun sürekli …

ve beni seçtin…

ama sonsuza kadar seninle olmak istiyorum

şimdi…ne istersen yapabilirsin

seni tam duyumsayamasam da

ne hissettiğini biliyorum

ben sevginde boğulacak kadar çok seviyorum

ruhum da geceler senin koynunda

yeter ki sevdam mutlu ol…hakkındır

kimseye layık göremem kabulum

seninle geçen her anım da çok güzel

bazı şeylerde fazladan oluyor

n'olur gel geç ve kıskanmam dedim

…

fakat olmuyormuş

Sevdam

düşündükçe mahcubiyetten eriyip su olsam

özür dileyecek, dilim ve yüzüm kalmadı

bugün de yarında

...

söyler misin

günâhlarım için nasıl özür dilemem gerek

sarhoş aklım gitti...gelince geri...utancımdan

ter yerine bedenimden kan damlıyor

inan ki usandım...insanlardan uzak duruyorum

küçük kuyumda çökmüşüm ve başım eğik

arada bir soluk almam için galiba

dünyalar güzelim hayalin geliyor...bir de kokun

kainat oluyor dar kuyum...taşıyorum

içinde boğuluyorum ama

sana kavuşmak ele geçer mi…desene bana

düşünüp duruyorum da…nerede veya nasıl

hayalimde gönlümde nice dağlar ve dereler bulunuyor…

gelen de giden de çok…tamam da

sevişmek seninle

o olmayacak gibi…bırak yüzünü dahi görmek

neden…hep sona kalacak ki

n'olurdu şu an bu gece gelseydin…birde yalnızdın ve gidip uyudun

mümkün olmaz mıydı…

ya da…sarılacağını uzaktan… söyleseydin

duyarda sevinirdim belki…neden demedin ki

acaba bir suçum var unutmadın değil mi hatırını yokluyor

…

kadersizlerin bahtında buna şaşılmaz

kimimsesiz gibi olduysam eğer…ne diyeyim

aklım kalbime kızıyor…nefsim de…ne bekliyorsun

...

olur mu...olsun

ben günümün kölesiyim, ne dese ne yapsa razıyım

bir canım var birazda bahtım

hepsi ondan ona feda olsun derim

sonra ben karanlıklar adamı değilim ki, yalan dolanla iş tutayım

görmemiş gibi nankör gibi münkir de değilim

bir yana onsuz elimi atmam...atamam

onu görenin aklı kalmaz...zaten

kendini de bilemez diyorum

ne varsa altta ve ne de üstte

ben onsuz nefes bile alamıyorum

bir öpseydin... bu garipliğime acısan da olurdu

kurumuş dudaklarımdan kan sızıyor

çok canım acıyor

ağzının tadını bir kez hissettim rüyamda bir şekilde

şimdi içtiklerim tatsız geliyor

gönlümün şarabı içime aksana

yalnızlığın dayanılmaz bana ağır geliyor

ya gerçekten olaydı

Sen Beni Sevmiş Olmalısın

Azizlerden biri:
"Vermek istemeseydi,
istek vermezdi"
buyurmuştur.

Ey hayâlimize sığmayan güzelim, sana hayâl nasıl ulaşır ki?

Anka kuşusun avlamak istedim, aldanıp ben avlandım.

Tuzağımı topladım.

Sen yükseklerin sakini sana ulaşan yalnız havadır.

Kim seni tuzağa bugüne kadar düşürür ki…

Sen tatlı ol da, hayat varsın bana hep acı versin.

Sen benden râzı olmanı isterim, ötekilerse hep düşman…aramızda olan aşkımız binlerce yıl yaşasın,

Başka dahil kim, ne var ise, varsın hep harab olsun.

Kaçıncı söyleyişim. Ben yazıya kelimelere sığınıyordum. Sana söylediklerimi yazdıklarını okuyunca senin dudağına gözüne kavuşmuşum diyordum.

Şimdi aramıza kalsın sözler, benden sen duy. Kimseler bilmesin.

Artık…

İlber'e

Ey dostlar!

Bilin ki aşk derdine deva olmaz;

diri oldukça da aşk defteri kapanmaz.

(Hoca Ahmet Yesevi)

Benim'e

Çok üzüldüğüm bir sabahta azıcık nefes aldıktan sonra yazabildim bütün bunları.

Ben sana başkaları gibi çiçek isimlerini sana layık göremem. Biraz daha sevgisi fazla olanlar sevdiğine böcek ve hayvan ismi veriyorlar.. Nasıl yanlış düşünce... Fesleğenimi duymuştum gülmüştüm, Simone De Beauvoir'dan Sartre'a Mektuplarında "Timsahıma sevgiler" "Küçük kurbağan" ifadelerini okuyunca çok garip gelmişti.

Neden insanlar kendilerine bu düşük takma adlarını verirler ki?

Sen ise benim ancak benim, tanrım olmaya veya başaramazsam insanım olmaya layıksın.

Senden önce çok kişiye sevmek ve sevilmek için çok yazdım çizdim. Onlar beni sevdiler mi gizliden veya açıktan sevmemişler Çünkü göz gördüğünden veya tutunduğundan usanırmış bıkarmış. Ben

onlara yakın de değildim. Yoksa onlar kendilerini mi sevmişler? Öyle…

Seni çok sevdim. Bugün daha çok anladım. Aklım ve fikrim bana neler söylüyor dur bak kendine, ama dört nala giden at gibiyim. Ne sözden ne dur duraktan anlıyorum.

Yıllarım beni kurumuş bir güle beni çevirmişti. Son dediğim bir anda kuru dallarıma elin değdi de su bulmuş çöl vurgunu hayata döndü. Kolum kanadım kırılmışken sen bana güven verdin…bana sevgiyi bağışladın. Birileri tarafından öldürülüp leş gibi atılmış birine yaşama sevinci verdin. Daha çok ifade ederim bu acı durumlarımı da sen üzülürsün bu kadarı yeterli.

Sevmek mi daha güzeldir, sevilmek mi?

Sevilmek hem de senin tarafından…ben kendime güvenimi kaybetmiştim ama sevginle bana kendime güven verdin.

Sen benim huzurumsun…ben hiç gülmedim ve ben ağladığımda bile asla gülmedin.

Çok düşünüyorum aslında neden çok sevdiğime cevap bulamıyorum. Sığınak arıyordum güveneceğim biri olmalıydı, yarim sen oldun. seni gerçekten seviyorum demek ne ki… sen bir harikasın, ilahsın.

Arada bir damarlarım sıkışıyor seni kıskanıyorum etrafındakilerden falan değil hayattan kimseyle paylaşmak istemediğimden. Sende bu kıskanma o

kadar olmayabilir ama seni kaybetmenin acısını her an yaşıyorum…şansızlığıma ve benim şansım daha fazla olabilirdi. Hala hayata kızıyorum.

Sende gördüğüm benim ve sende kendimden fazlası ve başkası yok, ve sen, sen benim her an kafamda kalbimde bütün azalarımda varlığınla yok gibi geliyorum. Öyle ki bazen yaşadığım duygularıma bakıyorum da aynı duyguları hissediyoruz.

İnsan dünyada en çok kendini beğenirmiş, derler…kendimde beğendiğim ne çok güzel huylar varsa hepsi sanki sende… ben seni kendim gibi görüyorum bu karışıklığı çözer misin? Sonra ben kendimden başkasını sevmiyorum ki, durup kalıyorum, bir yerde sen mi bensin ben mi seninim.

Yeminle senin için yapacağım tek şey şu an ayrılığı bitirmek. Eğer inançsız biri olsaydım çoktan ölümü tercih ederdim. Yaşamın sensizliğinde bir mana yok ki. Senin için toz bulutlarına karışacak bir şekilde kendimi yok ederdim

Bugün ne dedim biliyor musun "Ya Rabbi benim kabrim olmasın"

Eskiden de derdim, ancak bu kadar hissetmemişim bu hali.

Bu olmazsa şu olsun.

Ya Rabbi ben ondan önce öleyim ve benim kabrim olmasın. Hasretime ölümden sonra devam olmasın.

Hayallere izin verdiysen olur demişler. Bu hayalim olsun, değil mi?

Böyle bir şeyi istememin nedenini anlayamazsın belki ama istedim.

Olursa olsun, ya beni ateşlerde yak, ya da bir sel götürsün, bilinmeyen bir yere çürüyüp toz toprak olayım kuşların içine veya bitkilerin özüne karışayım devri âlem olayım...

Adım anılmayacak kadar bir hayal olayım. Çünkü seni istediğim kadar kimseyi istemiyorsam bende dahil seninle olduğuma bir emare de olmasın ve kimseler de bilmesin.

Böyle isteği olan ilk olanı benden duymuş olabilirsin. Nasıl bir şey diye de sorma.

Ben senin çok kıskanç olduğunu bilirken, mutluluğum için nenelere katlandığını ve ne fedakarlık yaptığını düşündüğümde, kendime baktım. Bu sevgiye karşı bir ödeme ve karşıklık olmalı. Öyleyse ayrı yaşamak ebedi yok olmalı.

Ben tozlara karışsam kainatın zeresine dağılsam, çok güzel. nasıl olsa sende bu dünyayı terk edeceksin. İşte o zaman seni benim içime gömerler ve hiç olmazsa sen benim olmuş olursun...

Hayalim bu... ve çok düşündüm.

Neden sürekli düşünüyorsun ölüm temalarını deme, sana kavuşmak... benim için hayat tek bir açık kapı bırakmış, başkası ile olmayacak...o da ölümün dar kapısı...birde canımı acıtarak.

Hiç olmazsa sen benim içime kal da içim belki ferahlar desen bile olmaz.

Birine duyduğunuz sevgi ve kızma ile doğru orantılıdır. En çok sevdiğiniz insana , herkesten çok kızarsınız. Oluyor kızmak, sinirlenmek ve sonucu olarak üzülmek. Ben vazgeçilmez biri değilim ama beni çok sevdiğinden birçok hatama katlanıyorsun.

Kavuşamadığım bir hayatım da olsa senin mutlu olmanda hoşuma gidiyor…ama çok zormuş sevdiğini bulup, bilip ve ondan uzak ayrı yaşamak..

Bu satırları yazarken gözlerim eşlik edip onlar bile bana acıyıp ağlıyorlar. Sana şahitlik yaparlar. Söyledikleri hep gerçek diye.

Kendime soruyorum, beni çok sever gibi görünenlerin, güvenmeyenlerin beni kırdıklarına nasıl sevmekti diyordum…sevgi acıtmamalıydı.

Onlar beni olduğum gibi değil, olmalarını istedikleri gibi sevdiklerini anladım. Ben değişemem ki…ben buyum ve çok şey istemiyordum ki bir ufacık sevgi aslında yeterdi.

Bunu bana fazlasıyla sen bağışladın. İlk defa bir güzel gördüm derler ya ben seni gördüm. Bana ne verecek sevgin bitiyor. Ne de bölüşecek ekmeklerin…

Onlarsa küsmek ve darılmak için bahaneler aradılar sen ise beni yeşermek için daha çok sevdin ağladın ve çareler aradın.

Ben ise onların yanında itibarım ve sevgileri var zannederdim.

Şu fıkra aslında benim için ne uygun…

"Eşeği düğüne çağırmışlar. Hiç sevinmemiş. Diğer eşek sormuş neden sevilmedin? Cevap: Ya odun bitti ya da su bitti. Yoksa bizi niye çağırsınlar...

Aslında çok üzülen biriyim. Senin beni sevdiğini bilmemin verdiği sevinç, sahip olmadıklarımı bana unutturdu.

Zor zamanımda unutmayan sevgilim şimdi sana ben can vermeyim de ne yapayım?

Sen varsan… her şey yerinde ve ruhum seninle.

Bütün açmazlara rağmen seni çok seviyorum. Sana tapmaktayım…

Allahım beni affet diyorum neyin eğri neyin doğru yaptığımı bilmiyorum. Fakat, ona muhtacım, bundan dolayı, tanrım gibi sevdiğimi söylemek niye günah olsun?

Sevgimde deliler gibiyim… inan tutuldum kaldım…

Bu sevginin bir buluşma sonucu yoksa hayalini yaşamak suç olmaması lazım. Rabbim bize neyi ne kadar verirse kabulüm…ancak canım yanıyor...Bitmiyor, durmuyor gözyaşım.

Ah Rabbim beni çok zorladı bu sefer...bazen etrafındakileri kötü olarak bilirsin kafana göre mazaret bulursun ama yok...sana kavuşmak için

kimin ölmesini isteyim ki, çaresizliğimden kendi ölümümden gayrisi aklıma gelmiyor.

sen diyorsun ki, beni seviyorsun benim için yaşa…tamam da sensiz neye yarar ki yaşamak… en güzeli…ölürsün ve bu dert biter diyorum. Diyebilirsin yaşa. Belki rabbim burada da kavusturur ya da ölüm varsa ikimizi de beraber alsın Rabbim.

Çok zor ölümün üstüne bina yapmak olmuyor…dilek bile tutamıyorum

Ben savrula savrula çok kötü günlerden geçtim…sen de her şey tamam oldu desen ve gel ben seninleyim desen de kalbin çok yumuşak ben sana dayanamam…ben çok kayıplar verdim, alışkınım, ama sen kalmalısın benim içinde bu dünyada.

Sonsuzumsun benim.

Sana olan sevgim bende din iman bırakmadı ama seninle olduğumdan beri diğer taraf artık çok korkutmuyor beni…yaşayan bir ölü gibiyim. Bu aşkımla cehennemi bile doldurup kimseyi sokmak istemiyorum. Kızdıklarım ve sevmediklerimi bile, senin ölmüş dediler mi bu şeref ve izzet yeter bana.

Cennet sen ve seninle buldum. Tanrım sen, en samimi şekilde sana bildim, kul oldum ve taptım…

Şimdi susabilirim artık…

Kulun ve kölen…

Harikulâdem

Sevdiğim... Kalbim...

Bu dünya ve diğer âlemlerdeki sonsuz nefesim…

Mektubunu okudum. Cevap için üzerine yazılacak cümle bulamıyorum. Susmak daha iyi galiba. Belki cevapların en güzeli. Kalbim senin duymak istediklerini ve bende duymak istediğimi duymak için saatlerce susup kaldım bu hoşuma gidiyor.

Kelimeler yetmiyor cümleler ise zayıf, tutunacak dalı kalmayan yapraklar gibi savruluyor. Daha fazla daha fazla der gibi.

Duygularını içime akıttın içim acıdı.

Ancak şunu iyi bilmeni isterim, inanırsın sözlerime ve duygularıma da seninle ilgili en ufak bir üzüntü yada kırgınlık hissim kalmadı. Önceki gün öyle bir temizledin ki kalbimi... içim ferahladı.

Senden ricam bu sayfayı kapatalım n'olur. Bazı şeyler ikimiz için gerekli olması gerekendi. Yaşadık. Ve şimdi kendimizi tartmamızı sağlayan yaşanmışlıklar olarak düşünelim. Sende bu yönden bakınca bana hak vereceksin. Biliyorum...

Işığım... Güneşim…

Seni seviyorum...

.....

Ve sana bakarım ve ne gördüğümü bilmem

Özgür olabilseydik hayat nasıl olacaktı

İlkbahardaki bir Pazar gününü hala hatırlarım

Belirli hisler, bir ilk merhabanın getirebildiği

Eğlenceli olan tamamen nasıl tanıştığımızdı ve bazıları nasıl bildiği

Küçük başlangıç aşkların yetişeceğinden

Yaz esintisi parfümünün izini sürer

Çok büyük madalyalar ve sarı kırbaçlama ağaçlar

Lakin bizim paylaştığımız hafızalara saklar mıyız

Yaşamlarımızdaki diğerlerinden, kaygılanan bizlerden

Özgür olsaydık, aşkımızın olacağını hayal ederdik

Özgür olabilseydik, benim için olduğunu izliyor olacak mıydın

Eline dokunurum, sadece sen anlayabilirsin

Özgür olabilseydik hayat nasıl olacaktı

Ve sana bakarım ve ne gördüğümü bilmem

Özgür olabilseydik hayat nasıl olacaktı

Her gece uyanık yalan söylerim ve gülümseyen yüzünü görürüm

Ve keşke başka bir yerde başka bir zamanda olsaydık

Lakin biz uzun zamanlar önce yaptığımız zincirlere vurduğun frenler miyiz

Bu son rüyaya uyanmak için uzaktadır ve git

Özgür olsaydık, aşkımızın olacağını hayal ederdik

Özgür olabilseydik, benim için olduğunu izliyor olacak mıydın

Eline dokunurum, sadece sen anlayabilirsin

Özgür olabilseydik hayat nasıl olacaktı

Ve sana bakarım ve ne gördüğümü bilmem

Özgür olabilseydik hayat nasıl olacaktı

https://www.youtube.com/watch?v=JP3lq52KHbc